

fra Skibberup var der ingen til Stede, og ligeledes manglede der Repræsentanter for Vejlbj Husmænd, idet de sidste af de trofaste blandt disse fornylig til Provst Tønnesens store Harme var bleven grebne som Tilhørere i Væver Hansens Forsamlingssal.

De to af Proprietærerne var høje, kraftige Skikkelser, der lignede hinanden som et Par Brødre uden dog at være det. Den tredje var en lille, gnavent udseende Tyksak med et rødsprængt Ansigt, i hvis Fedt to store, udvæltende Øjne laa og svømmede som et Par Spejlæg. Fra hans brede Underkæbe, som skød sig en Tomme frem for Overansigtet ligesom et Ædetrug, voksede graa Skæggehaar ned over en uhyre Hagesæk, der hang ud over Halsen som en Bug. Med sine korte Arme lagt bag paa Ryggen gik han og smaagryntede henne ved Døren ind til Spisestuen og saa' hvert Øjeblik utaalmodigt paa sit Ur.

De seks ganske ensklædte Bønderkoner — i sorte Uldkjoler og Huer med brede Guldgaloner — sad i en tavs Række henne under Vinduerne, med de brune Hænder ubevægeligt i Skødet omkring et sammenlagt Lommetørklæde. Opad Væggene i deres Nærhed stod deres vadmelsklædte Mænd og saa' lige saa alvorsfulde ud. Kun da Provsten en